

Kraków, 1994 i 2008

Wiesław Łasocha

Absolwent z roku akademickiego 1980/1981

NIE SAMYM CHLEBEM CZŁOWIEK ŻYJE

„Nie samym chlebem człowiek żyje”, a dla studenta poza zajęciami wynikającymi z programu studiów ważne są również własne zainteresowania naukowe i pozanaukowe. W Kole Chemików w okresie moich studiów znajdowaliśmy pomoc w ich realizacji. W końcu lat siedemdziesiątych sytuacja ogólna w kraju była zgoła inna niż dzisiaj. Mniej popularne były kontakty i wojaże zagraniczne z powodu konieczności posiadania wiz, paszportów czy „sorealistycznie” drogich dewiz. Studia indywidualne były wciąż na etapie eksperymentów. Dużą rolę w organizacji wolnego czasu studentów odgrywały więc organizacje studenckie działające na uczelniach.

Wśród studentów chemii Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii wyjątkową pozycję zajmowało Naukowe Koło Chemików. W Kole Chemików działali najaktywniejsi studenci, a imprezy organizowane przez NKCh dostępne były dla wszystkich. Działalność koła opierała się na dobrowolnym, spontanicznym działaniu; formalne członkostwo poparte opłaceniem składek członkowskich (choć mile widziane) nie stanowiło warunku uczestnictwa czy podjęcia się organizacji sesji, wyjazdu, prezentacji referatu. Koło Chemików wspierały władze Instytutu Chemii, udostępniając odczynniki, sprzęt pomiarowy i sale. Środki finansowe pochodziły od władz uczelni oraz Rady Uczelnianej SZSP.

Koło Chemików organizowało sesje w gmachu Instytutu Chemii oraz sesje wyjazdowe. Młodzi absolwenci lub studenci referowali nowości naukowe, ciekawe artykuły itp. Dłuższe sesje wyjazdowe, organizowane w okresie przerw semestralnych, łączone były z częścią turystyczną obejmującą wycieczki, wędrowki po trasach górskich, kuligi czy ogniska. W okresie wakacji koło organizowało obozy letnie poświęcone badaniom zanieczyszczeń wód rzek czy jezior. W roku 1979 zorganizowano dwa obozy. Jeden z obozów zlokalizowany był w Gorlicach i odbywał się w ramach Akademickich Konfrontacji Twórczych 1979. Uczestnicy obozu badali zanieczyszczenia rzeki Ropy. W programie pozanaukowym studenci mieli możliwość uczestnictwa w koncertach czy w zajęciach klubu filmowego. Opiekunem naukowym obozu była dr Halina Borowiec. Wyniki badań zostały zaprezentowane na zjeździe PTChem i SiTPChem w Krakowie.

Drugi obóz zorganizowano na Mazurach. Próbkę do badań pobierały „pływające jednostki NKCh”. Niektórzy obozowicze polknęli haczyk Mazur i żeglarstwa, stając się na dobre wilkami morskimi (Andrzej Bober). Opiekunem naukowym tego obozu był dr Marian Jaskuła.

Podsumowaniem akcji letniej był tradycyjny bal na zamku w Niedzicy. Gwoździem programu był konkurs mający wykazać „wyższość” jednego obozu nad drugim.

Fot. 1. Wiesław Łasocha (pierwszy z prawej) i Piotr Milart na obozie w Gorlicach (Akademickie Konfrontacje Twórcze, 1979 r.)

Stwierdzenie „wyższości” miało nastąpić na podstawie specjalnych konkursów i quizów obejmujących obozowe wspomnienia czy piosenki, turnieje, gry itp. Finałem imprezy był bal do białego rana.

W latach siedemdziesiątych studenci chemii nie mieli w programie studiów zajęć z programowania. NKCh organizowało takie zajęcia dla osób zainteresowanych.

Organizowano również spotkania z kierownictwem Instytutu Chemii, kierownikami Zakładów oraz z tzw. ciekawymi ludźmi instytutu.

Nieco uboczną, bo głównie turystyczną, formą działalności było organizowanie grup rajdowych NKCh, balów w budynku Collegium Chemicum, ognisk w pobliżu Krakowa itp.

Można zatem powiedzieć, że Naukowe Koło Chemików w latach siedemdziesiątych pomagało w lepszym poznaniu uczelni, umożliwiało ciekawsze studiowanie.

Na zakończenie chciałbym podziękować moim kolegom z NKCh, którym w latach 1978–1979 „chciało się chcieć”, by zrobić coś dla nas wszystkich. Umożliwiło to nam organizację wielu imprez, bez których nasze wspomnienia z czasu studiów byłyby z pewnością uboższe.

Wiesław ŁASOCHA, prof. dr hab., krystalochemia; ur. 14 listopada 1957 r. w Hrubieszowie; żonaty, 4 synów. Mgr 1981, dr 1986, dr hab. 1996, prof. tyt. 2007. Studiował chemię na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii UJ w latach 1976–1981. Asystent stażysta w Zakładzie Krystalochemii i Krystalofizyki Wydziału Chemii UJ (1981–1982). Studia doktoranckie na Wydziale Chemii UJ (1982–1984). Asystent (1984–1986), starszy asystent (1986–1989), adiunkt (1989–2007), od 2007 prof. w Zakładzie Krystalochemii i Krystalografii Wydziału Chemii UJ. Prace naukowe z zakresu dyfraktometrii proszkowej. Staże zagraniczne: Uniwersytet w Michigan, USA (1986–1987). Prezes Naukowego Koła Chemików UJ w latach 1978–1979.